

Vai onko tosiaan niin, että nykyiset varsin korkeasti koulutetut työläiset muka pelottavat työnantajia?

Teoksesta puuttuu työnantajien uusin ja tosi ovela keksintö: aluksi ilmoitetaan pois potkittavien määrä hyvin suureksi ja sen jälkeen sitä aletaan askel askeleelta vähentää. UPM:n tapauksessa Martti Ahtisaari edusti työnantajia! SAK on varsin voimaton, Nyytäjä toteaa. Tämä tuo mieleeni tuoreen esimerkin suuresta lehdestä: siinä kerrottiin, että

työläisille on tulossa peräti kahdeksan prosentin tulonkorotus. Kyseessä sattui tietenkin olemaan kahden vuoden palkkasumma. Kuinka moni suomalainen muuten tietää, että Ranskassa vain 10 prosenttia työntekijöistä kuuluu ammattiliittoihin?

On selvää, että köyhistä maista rikkaampiin muuttaneilla on vaikeinta, vaikka joka maassa on myös valmiiksi omia köyhiä. Nyytäjä kertoo esimerkin. Lionissa syntynyt algerialaistustainen sosiologi, tutkija ja kir-

jailija Azouz Begag on päässyt maan hallitukseen saakka. Minkä maan, ei tosin täysin selviä. Saman taustan omaava Rachid Arhab taas sai palkinnon ranskalaisen tv:n parhaana uutistoimittajana.

Toivoakin siis on. Mieli tekee ehdottaa, että Nyytäjä kirjoitaisi seuraavan teoksen menestyneistä. Ehdoksi asettaisain vain sen, että menestyneiden vähyyttä tuodaan selkeästi esiin.

Kaksi Tanneria

REIJO VALTA

Viime numeroon kirjoittamaani Terra Ultima -oppikirjan arvosteluun lipsahti virhe: tutkijan esitystä seurattessani minulta jäi huomaamatta, että Väinö Tannereita olikin kaksi, valtiomies (1881–1966) ja maantieteen professori (1881–1848). Jälkimmäisen ihmismaantieteellisen kolttatutkimuksen lyhennelmän suomennoksen (SKS 2000) arvostelussa Marjut Anttonen (Agricolan kirja-arvostelut 2002) kirjoittaa, että ”sama nimi ja jopa sama syntymävuosi on aiheuttanut lukemattomia

sekaannuksia”. Nyt niitä on saatua lisää.

Tartossa rauhanneuvotteluissa 1920 oli mukana poliitikko Väinö Tanner. Tuomo Polvisen Paasikivi-elämäkerran mukaan neuvotteluja johtaneen Paasikiven perusteena Petsamon liittämiseksi Suomeen oli tsaari Aleksanteri II:n jo 1864 antama määräys, jonka mukaan korvauksena Rajajoen asehtaan alueesta suuriruhtinaskunta saisi Petsamon.

Valtioneologina ennen professuuriaan toiminut Väinö Tanner keräsi aineiston kolttatutki-

mustaan varten kesinä 1924–1927. Klassikkotutkimus avasi tien akateemiselle uralle, maantieteen professori hänestä tuli 1931. Professori Tanner jatkoi tutkimuksiaan Newfoundlandin ja Labradorin geologian ja alkuperäiskansojen parissa. Laaja tutkimus noista seuduista ilmestyi 1944. Samana vuonna hän muutti Ruotsiin, jonka kansalaisena hän kuoli neljä vuotta myöhemmin. Tutkimusaineistonsa hän testamenttasi Tromsø:n yliopistolle.